

== Velja po pošti: ==
za celo leto naprej . K 28.—
za pol leta " " " 13.—
za četrt leta " " " 6.50
za en mesec " " " 2.20
za Nemčijo celoletno " 29.—
za ostalo inozemstvo " 35.—

V Ljubljani na dom:
za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta " " " 12.—
za četrt leta " " " 6.—
za en mesec " " " 2.—
v upravi prejemov mesečno K 1.90

SLOVENE C

== Inserati: ==
Enostolpna petstvrsta (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat " 13 "
za trikrat " 10 "
za večkrat primeren popust.

Poslano in rekl. notice:
enostolpna petstvrsta (72 mm)
30 vinarjev

== Izhaja: ==
vsak dan, izvenoma nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rekopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. —
Avstr. poštne bran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
bran. račun št. 26.511. — Upravniškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Lepa družba.

Na Francoskem imajo novo ministristvo. Vredno si je ogledati, na kakšen način je prišlo do vlade, iz kakšnih mož je sestavljeno in kakšen je njegov program. Zakaj Francija menda ni imela še nikoli bolj pisane družbe na ministrskih mestih, kakor je ta.

Ministrstvu Brianda je odnekaj nasprotoval bivši šef kabineta Combes. Stvar je pač ta, da so republikanski parlamentarci medseboj domenjeni, da mora vsak od njih ob primerem času priti do korita in zato so sklenili Brianda odsloviti. Za pretvezo so vzeli Briandovo popustljivost nasproti cerkvenim redovom. Na tem pa je Briand gotovo nedolžen. Mogoče je ta mož zadnje čase res prišel do spoznanja, da se mora ločitev cerkve od države tako razumeti, da se cerkvi pušča njena kulturalna svoboda, toda kar se šolskega vprašanja tiče, se mu ne more očitati, da ni pospeševal laizacije pouka. Zakaj, če ni ta reč zadosti gladko šla, so temu krivi obstoječi zakoni in sodna oblast. Znano je namreč, da število državnih brezverskih šol na Francoskem niti oddale ne zadostuje dejanskim potrebam. Zato obstojajo poleg njih zasebne šole, katerih ni mogoče odpraviti, ker jim zakon garantira svobodo. Cerkveni redovi pač ne smejo več šol ustanavljati in voditi, toda mesto njih je zadosti katoliških laikov na razpolago in tudi nekaj bivših, to je zdaj sekulariziranih redovnikov. To seveda loži ni vseč in »svobodomisleci« zastopajo stališče, da je boljše, če kod sploh ni nobene šole, kakor pa, da je v rokah katoličanov! Briand se je sicer zadosti trudil, da to »svobodomiselno« načelo uveljavi, toda sodišča so večidel v teh slučajih odločila po duhu zakona in zato ni mož mogel dalje. Sicer pa je imel Briand zadnje čase hude boje s socialisti, prekucuhi in anarhisti, vsled česar mu pač ni kazalo preganjati zmerne elemente.

To priliko so pristaši Comba porabili in 24. februarja poslali v poslanski zbornici v boj Malvyja, ki je Brianda hudo napadel, češ, da se kongregacije nanovo ustanavljajo, nekatere se sploh še niso razdružile in šolstvo je še v rokah klerikalizma. Briand je odgovoril, da je vlada storila vse, kar je mogla, proti zakonu pa ni mogla storiti ukrepov in je opozoril tudi na določbe najvišjega kasacijskega dvora in sodstva

sploh. Ko je staval vprašanje, mu li zbornica zaupa, je dobil večino 28 glasov; ker pa je bilo med temi glasovi tudi več konservativnih in je mož hotel vladati le s čisto republičansko večino, je podal demisijo.

Ze to dejstvo je silno nenormalno. Če je Briand dobil večino, je to dokaz, da večina zbornice njegovo politiko odobruje, zdaj pa se je zgodilo to čudo, da prevzame vlado radikalna grupa na podlagi 28 glasov, s katerimi je proti Briandu v manjšini ostala!

Radikalci so torej dobili oblast v roke, čeprav so zmerni liberalci s konservativci v večini. Internacionalno svobodomiselstvo je s to vlado seveda lahko zadovoljno, toda kljub svoji radikalni svobodomiselnosti, kakor videti, ne uživa tudi izven Francije posebnih simpatij, to na zato, ker so se spravili skupaj možje najdvomljivejše sorte. Da francosko ljudstvo samo na svojo novo vlado veliko ne da, ni treba bogve kaj naglašati, saj je ravno ta vlada najsijajnejši dokaz za tiste korumpirane parlamentarne razmere, ki se vsakemu poštenemu Francozu že dolgo tega gabiyo.

Oglejmo si nove moze!

Predsednik je Monis, senator, človek brez velike veljave, ki je moral krmilo zato prevzeti, ker Combes sam ni priljubljen.

Državni podtajnik za bogočastje je Malvy, tisti, ki je Brianda zaradi njegovega preskromnega antiklerikalizma v zbornici napadel. Kako bo ta šef »bogočastja«, sam strupen in omejen ateist, nastopil proti kongregacijam, oziroma članom bivših cerkvenih redov, to si pač ni težko predstavljati.

Vreden sodrug temu možu je znani kričar Steeg, kateremu se je poverilo naučno ministristvo, ker ima ta mož zadosti žalostnega poguma, da prekrši zakon, ubije vsako svobodo pouka ter monopolizira državno ateistično šolo.

Javna dela bo vodil Charles Dumont, agitator radikalne stranke, delavsko ministristvo pa socialist Boncour, dozdaj precej neznatna kapaciteta. Dumont, kateremu so podrejene tudi železnice, bo vse železničarje, ki so štrajkali in jih je Briand kaznoval, pomilostil.

Kateraga so namenili za justico, to se pravi za to, da bo justici vrat zlo mil, še ni znano.

Silno nesrečno pa so zbrane tudi osebe, ki imajo opraviti z zunanjimi zadevami. armado in mornarico. Za vojnega ministra so radikalci določili

civilista Berteauxa, človeka, ki ga armada po pravici zaničuje. Berteaux je bil svojčas na borzi za senšala in mešetarja, potem pa avanziral za radikalnega govornika in je popolnoma odvisen od one gnjusne kreature, ki se piše Laferre, tisti Laferre, kateri načeljuje loži in vé jako veliko povedati o umoru kralja Carlosa in postanku sedanje portugalske republike, kakor je nedavno izblebetal gospod Magelhaes Lima. Laferre je tudi svojčas aranžiral tajno kvalifikacijo glede tistih častnikov, ki hodijo k maši in k obhajilu, vsled česar se je veliko nasprotstvo, ki žija v francoski armadi med republičanskimi in konservativnimi častniki, le še bolj poglobilo. Laferrov prijatelj Berteaux zato pač ne uživa zaupanja armade, ki si že dolgo želi na čelu vojaka strokovnjaka, ne pa advokatov in špekulantov.

Zunanje zadeve so poverili Cruppiju, ki je po poklicu advokat, po političnem prepričanju pa je bil svojčas zmeren, zdaj pa tuli z radikalnimi volkovi, ker mu bolj nese. Na zunanje zadeve se ne razume veliko več kakor zajec na boben, zato je brez dvoma, da bo zunanjo politiko pravzaprav vodil mornariški minister, znani Delcassé.

Prav ta mož vzbuja največ pomislekov. Ko je ta sicer zelo zmorni mož v ministristvu Rouvierovem vodil zunanje zadeve Francije, je svojo domovino naravnost tiščal v vojsko. Bil je pomagač rajnega kralja Edvarda, ki bi bil rad v Evropi v prid Anglije vžgal vojsko in je pošiljal Francoze po kostanj v ogenj. Tretji v tej deteljici je bil bivši ruski minister za zunanje zadeve Izvolskij. Delcassé se je dal tako daleč zapeljati, da je v maroški zadevi napravil očiten afront proti Nemčiji in sta tako Francija kakor Nemčija že roko na meč položili. K sreči so v odločilni seji ministrskega sveta ostali ministri konflikt prepričali in Delcasséja prisilili, da je odstopil. Clemenceau mu je pozneje v zbornici očital, da je on kriv, da je morala Francija k algeziški konferenci in »Figaro« ga imenuje zločinca na domovini. Zakaj so radikalci po tem tako nevarnem možu posegli, se nam zdi precej jasno. Radikalci dobro čutijo, da dežela ni za njimi, zato pa so svoj kabinet okrasili z Delcasséjem, kojega ime je jako popularno, ker je rožljaj s sabljo proti Nemčiji, ki leži Francozom tako zelo v želodu. Če pa bo to v korist internacionalnim razmeram, je jako dvomljivo. Sicer Rusija ne sledi več stopinjam gospoda Izvolskega in novi

angleški kralj tudi nima več tistih držnih načrtov kakor njegov oče, toda Delcassé zna vrtati tako daleč, da se zopet kje kaj vname. V interesu svetovnega miru njegovo imenovanje gotovo ni.

Finance je prevzel Caillaux, ki je svojčas že bil finančni minister in ki ga premožni in meščanski sloji zavoljo dohodninskega davka, ki ga je hotel vpeljati, ne morejo videti.

Družba, kateri je zdaj poverjeno vodstvo Francije, je torej jako čudna. Zato ni nikogar presenetilo, da se mnogi republičani sami jako skeptično o novi vladi izražajo. Radikalci, ki so pod Combom začeli preganjanje Cerkev, so vzdignili potem na ščit Clemenceaua in Brianda, da nadaljujeta njihovo jakobinsko politiko. Oba sta pa uvidela, da pomeni preganjanje katoliške vere obenem ojačevanje vseh državi in redu sovražnih elementov in sta bila zato prisiljena se saj nekoliko na zmerno stran nagniti. Radikalcem pa, ki bi brez kulturnega boja ničesar ne pomenili, to ni prišlo, zato so zdaj forcirali novo vlado, ki obstoja iz najhujših kričarjev in kateri manjka le še par petarderjev in antimilitaristov, da so skupaj pravi in pristni jakobinci. Jasno je, da se začčenja za Cerkev nova doba trpljenja. Družba korumpiranih liberalnih advokatov bo skušala s skrajno protiversko politiko zadušiti vednobolj naraščajoče nezadovoljstvo s prostomiselnim režimom v Franciji. Drugo vprašanje je, kako dolgo bo to šlo. Francoski klerus se je v šoli trpljenja izčistil in njegov vpliv na ljudska srca je danes večji kakor je bil za časa konkordata; preganjanja so Cerkev na Francoskem vedno le utrdila. Tako ob veliki revoluciji in direktoriju, tako v poznejših prevratih, tako, ko se je začela tretja republika. Morebiti je ravno še hujše persekucije treba, da se zmerni elementi združijo in napravijo enkrat konec ateistični bandi, ki je danes na krmilu. Znamenj, da se utegne to zgoditi, ni ravno malo.

Cerkev, o kateri so rekli Combi in Briandi, da je docela premagana, ta Cerkev je še danes tako močna in živa, da prizadeva najhujše težave njihovim potomcem. Toda, česar niso mogli doseči ne Robespierre, ne Marat, ne sam Napoleon, ne Combes, ne Briand, tega ne bodo dosegli tudi ne gospod Monis in njegov častivredni adlatus za »bogočastje« Malvy!

LISTEK.

Obrekovanje.

P. L. Coloma:
(Dalje.)

Ze se ni več tresla: trdnih korakov je stopila na vrt in prišla do skritih vrat v ograji, kjer je ob stebri čepela Pačika in nanjo čakala. Ženski ste krenili proti hribu ter se ognili vasi. Pačika je baskovsko začela pripovedovati dolgo zgodbo, ki jo je pogostoma prekinila z burnimi kretnjami in pridušenimi vzkliki. Vojvodka jo je zvesto poslušala in s povešeno glavo stopala po poti. Včasih ji je stavila kratko vprašanje v istem jeziku, ki se ga je naučila v otroških letih; tako zahteva običaj plemenitih baskovskih družin, da se priljubi njihovim otrokom ta čudna govoriča, problem učenja-kov, najtrdnejši branik preprostih običajem one dežele in najlepša hvala plemenitosti Baskov, ki nikdar niso omadeževali svojega jezika s tem, da bi bili dali kakih besedi z nečistim pomenom domovinsko pravico.

Noč je bila hladna in jasna; na desni se je širilo morje, čegar svetlikanje se je včasih v temi zaiskrilo, kakor da vstajajo velikanske kresnice na dvigajočih se valovih. Na desni se je dvigal hrib sv. Barbare in ostro odrezal temno modrino nebes, na katerem so se bliščale zvezde s tistim resnim veličastvom, ki nehoti prikljiče na ustnice besede kraljevskega preroka: Nebesa oznanjujejo dela tvojih rok.

Ženski ste stopili čez vozno cesto in začeli lezti po rebri; držali sta se ozke steze, ki je peljala skozi gozdiček jablan. Vojvodka se je opirala na Pačiko in vkljub temu, da je bila pot razrita, je hodila zlahkoma in nobena utrujenost se ji ni poznala. Ko sta prišli čez hrib, na oni strani, ki gleda proti kopnem, je Pačika naenkrat obstala in stegnila roko proti vrhovom Talayamendija in rekla s pridušenim glasom, v katerem se je izražal srd in gnjev:

»Ečeko — andria . . . Ava beltzak!«
»Pojdive! . . . Hitro pojdive!«

Res so se razločili ob zvezdnati modrini neba temni obrisi Talayamendija.

»Gospa! . . . Črni!« S tem imenom so imenovali po provincah liberalne čete.

dija; ob vznožju, ali morebiti po zelenem gričevju, ki se razpenja od enega hriba do drugega v slikovitem valovanju kakor razburkano zeleno morje, se je videlo več grmad, ki so se svetile tu in tam med kostanji in hrastjem kakor oči fantastičkih pošasti, ki skrite prežijo na plen. To so bili ognji republikanskih čet, ki so jih par dni prej karlisti pognali z vrhov Talayamendija.

Vojvodka je požurila korake in se strahoma ozirala na vse strani, kakor bi se bala, da se pokaže izza vsakega drevesa republikanska predstraža. Pačika je šla za njo; tiho je vzdihovala in dvigala stisnjeno pest, kakor da vzbuja pogled na te ognje v njenem srcu najhujši gnjev.

Čez četr ure jima ustavi pot velik skalnati sklad, ki se je med gozdno temino svetil; bila je kmetija Askoeta. Pačika je pomagala vojvodki čez deset velikih skalnatih stopnic, naslonjenih k zidu, in obstali ste gori pred lesenimi vrati; skozi špranje so uhajali redki žarki. Kmetica je nalahko popraskala po vratih in luč je v tem hipu ugasnila. Nato se je odprlo neko okence in od znotraj je vprašal ženski glas zelo tiho:

»Beori alda, ama? . . .«

»Bay, ni naiz . . . Iriki zazu,«²⁾ je odgovorila Pačika.

Zenska od znotraj je varno odklenila ključavnico in snela zapah, in vrata so se natihoma odprla; iz temne odprtine je zavel duh kakor iz hleva in čulo se je momljanje krav, ko žvečijo krmo. Ženski sta tipaje stopili v hlev in vrata so se zaprle za njima kakor začarane; bili sta naenkrat v črni temi. Kmetica je bivala tukaj vsled previdnosti iz strahu pred republikanskimi ogleduhi, ki so preplavljali vso pokrajino. A ubogo vojvodko je to navdalo z velikim strahom; trepetaje se je z obema rokama oklenila Pačike in je ni izpustila, dokler se ni naenkrat v njenih rokah zasvetila žveplenka in obsijala drugo žensko okoli trideset let; ta ji je pomolila svetilko, ki jo je ravno prej ugasnila. Po stenah je viselo orodje za kmetijo; ob zidu so prežvekovala štiri krave na svojih ležiščih, druga od druge ločene s pregrado. Zadaž so bile stare in strme lesene stopnice, pod stopnicami pa je zagledala vojvodka na kupu prapro i štiri mladose otročičke, ki so gledali kakor mladi tički iz gnezda in upirali

²⁾ »Ali ste Vi, mati?« — »Da, jaz sem, odpri mi!«

Socialni demokrati in novi izdalki za armado.

Danes zvečer imajo socialni demokrati v »Mestnem domu« svoj shod. Kaj bodo govorili, ni težko uganiti. Občinske volitve v mestni zastop ljubljanski so blizu in treba je svoje papen-hajmovce prepričati o strašni škodljivosti vseh meščanskih in narodnih strank. Stavili bi glavo, da bo danes grmelo čez dr. Šusteršiča in našo delegacijo na Dunaju zato, ker se niso ustavili novim izdankom, ki jih terja vlada za našo armado in vojno mornarico. Za današnjega socialno-demokratskega govornika bo silno lahka naloga, ker je že dr. Karl Renner na zelo brihten način v socialistični reviji »Der Kampf« pokazal, kako se more tako delo opraviti.

Socialni demokrati pravijo, da je prvič neumno, da se Avstrija, ki ima tako malo morja, sploh za mornarico kaj briga in toliko milijonov zanjo žrtvuje, drugič da nas bosta armada in mornarica do srajce slekli in za berače napravili, in sicer zato, ker konkuriramo glede armade in mornarice z drugimi državami. Mi, pravi dr. Renner, ki snemo manj krompirja, ričeta in rži, ki porabimo manj pšenice in tudi manj piva spijemo kakor Nemčija, pa si upamo vojne ladje zidati. Mimogrede bodi omenjeno, da nismo mislili, da bodo socialni demokrati s takimi dokazi svoje stališče proti dovoljenju novih ladij branili.

V današnjih razmerah potrebujemo močno armado in mornarico. Veliko boljše je, imeti močno armado, ki sicer stane, ali vendar še zmerom manj kakor izgubljena vojska. Podrti mesta, upuščene dežele, veličanske vojne odškodnine, podrti morskarišči, zastaja vsake trgovine in prometa, vse to je veliko hujše, kakor izdatki za armado in mornarico. Vsa naša trgovina bi brez Trsta in dalmatinskih luk popolnoma zastala. Leta 1809. je Napoleon Avstrijo z ustanovitvijo Ilirije popolnoma od morja in morske trgovine odrezal; posledica je bila državni bankrot od leta 1811. In da se socialni demokrati ravno nad našimi poslanci tako vsajajo! Kaj pa Anglija, Nemčija, Francoska in Italija, kaj tem državam ne dovoljujejo njih parlamenti potrebnosti za armado in mornarico, in sicer veliko več, kakor naš parlament?

Tako pride na vsakega državljan v Angliji 35-6 K, v Rusiji 10-1 K, v Nemčiji 22-6 K, v Francoskem 31-35 K, v Italiji 15-3 K in v Avstriji 9-92 K izdatkov za armado. Torej izdaja Avstrija izmed vevlasti najmanj za armado in mornarico. Zakaj pa socialni demokrati drugih parlamentov ne primejo? Druge države se oborožujejo, gradijo nove bojne ladje, da so v slučaju vojske pripravljene. Avstrija naj bi se pa po socialno-demokratskih mislih borila z krompirjem in socialno-demokratskim papirjem in pa njihovimi resolucijami. To je dobro, da imajo v Avstriji socialni demokrati malo besede.

O VOJAŠKIH REFORMAH

Je govoril dne 4. marca v avstrijski delegaciji vojni minister pl. Schön-aich. Naglašal je, da ugovarja mnenju, češ, da ovirajo zahteve armadne uprave kulturne in gospodarske potrebnosti, ker odpade na skupne potrebnosti le 12 odstotkov na armado, ostali 88 odstotkov pa odpade na druge stvari. Glede na obrambeno postavo naglašal, da upa, da se predlo-

vanjo svoje svitile oči, pol začudeni in pol prestrašeni, kakor sploh otroci, kadar vidijo kaj nepričakovanega in skrivnostnega.

»Sirote!« je rekla vojvodka in se razjokala nad njimi.

»Sirote!« je ponovila Pačika z glasom kakor od ranjene levinje.

To so bili otroci Comina, prvorojenca Pačikinega, in njihova mati je bila tista ženska, ki je vrata odprla.

Ta je posvetila tašči in vojvodki, ko sta počasi lezli po polomljenih stopnicah, ki so se jima pod nogami majale in škripale. Prišli ste do nekeke kašče, ki je bila napolnjena največ s senom in praproto. Pačika je začela s čvrstima rokama razrivati snope, ki so bili v najbolj skitem kotu nakopičeni prav do vrha in zadaj so se pokazala majhna vrata.

Vojvodka je stopila prednje in se tresla kakor šiba na vodi. A ni se tresla več od strahu, ampak trepetala je kakor trepete usmiljenje, kadar čuti nesrečo; kakor trepet ljubezne, kadar briše solze.

Končno je Pačika vrata odprla in

ži nova brambena postava v kratkem državnemu zboru, ki se bo lahko sam izjavil za dve ali triletno službeno dobo. Vojna uprava pod gotovimi pogoji ne bo nasprotovala, če se izpusti inteligentna izkušnja. V narodna vprašanja se armada ne bo vmešavala. Glede na prisiljen dvoboj sodi minister, da se mora dati za razžaljeno čast zadoščenje, ki naj se pa ne da vedno s krvjo, a častnik mora dobiti brezpogojno zadoščenje. Veliko se je že zboljšalo, a popolnoma odpraviti dvoboj ne kaže. Glede na pritožbe, da ne aktivirajo rezervnih častnikov, izjavlja minister, da ima armada dovolj častnikov in da so morali omejiti tudi število gojencev kadetnih šol, ker pokrije primanjkljaj častnikov akademija.

UTRDITEV PANAMA PREKOPA.

Američanski senat je sklenil, da se nakažeta dva milijona dolarjev za utrditev Panama prekopa.

TURŠKI PRESTOLONASLEDNIK OBISKAL CESARJA FRANC JOŽEFA.

Turški prestolonaslednik je izjavil nasproti avstro-ogrskega poslaniku grofu Pallaviciniju željo obiskati našega cesarja Franc Jožefa I.

FRAMASONI PROTI ŠKOFOM.

Portugalski framasoni, ki zdaj vladajo nesrečno deželo, postavijo pred sodišče škofo, ker niso iznosovali milostnega dovoljenja lože, da smejo izdati pastirski list, ki ga je zato konfiscirala. S sodiščem nastopijo tudi proti drugim katoliškim duhovnikom.

Nagrobni spomenik za kardinala Jakoba Missia.

Je v delu. Izvršuje ga kipar Alojzij Repič, profesor na c. kr. umetno-obrtni šoli v Ljubljani. Kip klečečega kardinala je zasnovan nekoliko nad naravno velikostjo v visokem reliefu iz krasnega belega tirolskega marmorja. Ko bo delo dovršeno, se bo v Ljubljani razstavilo. Primerno bo treba še urediti grobno kapelo sv. Mihaela na Sv. Gori. Spomenik se bo postavil najkasneje letos na rožniversko nedeljo, morda še prej. Stroški so proračunjeni za vse delo nad 10.000 K.

DAROVI ZA SPOMENIK KARDINALA JAKOBA MISSIA.

nabrani pri kn.-škof. ordinarijatu v Ljubljani.

Dr. Josip Lesar, častni kanonik, profesor bogoslovja itd. 500 K. — Dr. Anton Bon. Jeglič, knezoškof, 100 K. — Viktor Steska, ravnatelj kn.-šk. pisarne, 100 K. — Mons. dr. Aleš Ušeničnik, profesor bogoslovja, 100 K. — Dr. Faniček Ušeničnik, profesor bogoslovja, 100 K. — Mihael Arko, dekan, 50 K. — Dr. Alfons Levičnik, c. kr. profesor, 50 K. — Janez Nagode, dekan, 50 K. — Janez Zupan, župnik, 40 K. — Janez Mikš, župnik, 30 K. — Kamnik, župni urad, 30 K. — Mengeš, župni urad, 28 kron 68 vin. — Janez Bizjan, dekan, 25 kron. — † Janez Ažman, župnik, 20 K. — Besnica, župni urad, 20 K. — Anton Dolinar, župnik v pokoju, 20 K. — Matija Erzar, dekan 20 K. — Václav Filler, župnik, 20 K. — Franc Gornik, dekan, 20 K. — Jakob Koritnik, župnik, 20 K. — Lazaristi v Ljubljani 20 K. — Anton Stenovec, župnik, 20 K. — Avgust Sinkovec 20 K. — Gašpar Vilman, župnik 20 K. — Mons. Anton Zupančič, profesor bogoslovja v pokoju, 20 K. — Simon Žužek, župnik, 20 K. — Janez Brenc, župnik, 12 K. — Matej Ahačič, župnik, 10 K. — Jakob Bajec, župnik, 10 K. — Dr. Ferdinand Ceval, stolni kanonik, 10 K. — Franc Dolinar, de-

čudna ter obenem strašna slika se je pokazala očem. Na slamnici, pokriti z rjuho je ležal nepremično mož, čegar lica so kazala pravilne poteze in marmornato bledico Apolona Belvederskega; po nogah je bil odet z okrvavljeno vojaško suknjo s polkovniškimi našivi in z znamenjem Karla VII. na gumbih in na ovratniku; in ob vnožju je klečala mlada ženska, z roko oprta na žalostno posteljo in obrnjena proti vratom z neizmerno tesnobo v očeh. Bila je skoraj še deklica, lepa in elegantna, in v kljub temu, da obleke ni imela v redu, je vse na nji razodevalo tisto neposnetno nobleso, ki jo vtisne osebi visoko družabno stališče.

Vojvodka je stopila do praga; nobene besede ni mogla izpregovoriti in je stegnila roke pred se. Mlada žena je zavpila, kakor kdor se potaplja in se oklene deske; vrgla se ji je v naročje in klicala:

»Teta! Teta Klara! Vendar ste prišli!«

(Dalle)

kan, 10 K. — Jakob Ferjančič, župnik, 10 K. — Dob, župni urad, 10 K. — Dragatuš, župni urad, 10 K. — Matija Gerzin, župnik, 10 K. — Anton Jamnik, župnik, 10 K. — Tomaž Kajdiž, stolni kanonik, 10 K. — Janez Kalan, župnik, 10 K. — Feliks Križek, župni upravitelj, 10 K. — Nikolaj Križaj, župnik, 10 kron. — Franc Kunstelj, dekan, 10 K. — Franc Pavlin, župnik, 10 K. — Jakob Pavlovčič, župnik, 10 K. — Franc Pešec, župnik, 10 K. — Janez Pfajfar, župnik, 10 K. — Josip Regen, župnik, 10 K. — Štefan Rihar, župnik, 10 K. — Ivan Soukup župnik, 10 K. — Nikolaj Stazinski, župnik, 10 K. — Ivan Šašel, župnik, 10 K. — Václav Vondrašek župnik, 10 K. — Janez Zabukovec, župnik, 10 K. — Zatičina, samostan, 10 K. — Josip Zelnik, župnik, 10 K. — Simon Zupan, župnik, 10 K. — Žabnica, župni urad, 9 K. — Janez Berlič, župnik, 8 K. — Franc Zbašnik, župnik, 6 K. — Bled, župni urad, 5 K 75 vin. — Simon Ažman, župnik, 5 K. — Dolenja vas, župni urad, 5 K. — Ivan Fras sluga deželnega odbora, 5 K. — Franc Hoenigman, župnik, 5 K. — Franc Hiersche, župnik, 5 K. — Karol Jaklič, župnik, 5 K. — Matija Kastelic, župnik, 5 K. — Janez Kramar, župnik, 5 K. — Sv. Križ nad Jesenicami, župni urad, 5 K. — K. Lenasi, župnik, 5 K. — Janez Mervec, župnik, 5 K. — Ivan Mihečič, župnik, 5 K. — Josip Plantarič, župnik, 5 K. — Franc Rajčević, župnik, 5 K. — Ivan Škerjanec, župnik, 5 K. — Zagradec, župni urad, 5 K. — Franc Zakrajšek, župnik, 5 K. — Anton Znidaršič, župnik, 5 K. — Anton Jemec, župnik, 4 K. — Mat. Kadunc, župnik, 4 K. — Franc Krek, župnik, 4 krone. — Dominik Janež, župnik, 3 K 20 vin. — P. Avguštin Čampa, superior frančiškanov na Viču, 3 K. — Josip Knific, župnik, 3 K. — Ivan Dolinar, župnik, 2 K. — Franc Dimnik, župnik, 2 K. — Janez Miklavčič, župnik, 2 K. — Anton Pfajfar, župnik, 2 K. — Josip Podlipnik, župnik, 1 K. — Josip Kartinar, c. kr. gimn. prof. v Celju, 20 kron. — Anton Kobi, veleposestnik na Bregu 20 K. — Skupaj 1944 K 63 vin.

Dnevne novice.

+ Dr. Šusteršiča si je seveda privoščilo tudi glasilo bankerotne liberalne stranke, ki ga napada zato, ker slovenski zastopniki niso glasovali za češki predlog glede izгона slovenskih delavcev iz Prusije. Pri tem »Slovenski Narod«, kakor je pri tem listu samoposebi umevno, ne pove, kakšen je bil ta predlog in ne pove, da zanj sploh noben pameten človek ni glasoval. Češkoradikalni predlog je namreč zahteval, naj avstrijska vlada na izgone slovenskih delavcev iz Prusije odgovori z retorzijo, to se pravi, naj tudi naša vlada izganja iz avstro-ogrskih dežel nemške delavce ne ozi-raje se na zakon. Kaj bi bila posledica? Da bi Prusija na to s še hujšimi retorzijami odgovorila, kar bi mi veliko hujše občutili, zakaj delavcev iz rajha je pri nas primeroma jako malo, naših pa sila veliko v rajhu! Dozdej so Prusi izganjali večinoma Ruse, Poljake in nekaj tudi Čeha; če bi pa mi začeli z retorzijami, poženejo sploh vse slovenske delavce in tudi slovenske, ki so jih dozdej popolnoma pri miru pustili! Retorzija je dvorezen meč in zato so tudi socialni demokrati in celo češki socialni demokrat Soukup glasovali zoper češkoradikalni predlog in se je sklenil drugačen, ki pravi, naj se naš minister za zunanje zadeve s prusko vlado dogovori, da se stvar pravilno uravna. »Slovenski Narod« naj torej le jezik za zobmi drži, zakaj če nima drugega nič proti dr. Šusteršiču, tudi to ne bo nič izdalo.

+ Z Vač. V nedeljo popoldne smo pri ljudskem volivnem shodu poslušali domala dveuren govor dr. Kreka o pomenu in namenih S. L. S. Vnema za stranko se je silno dvignila in ne bo dolgo več, pa izgube tudi na Vačah liberalci svojo dosedanjo moč. — Ob shodu se je govorilo o tem, da se zdaj v litjskem okraju še splošno sodi, da bodo v občinah volili po starem. Tudi na Vačah je volivni imenik sestavljen še po starem volivnem redu. Opozarjamo tukaj, da bi bile take volitve naravnost protizakonite in pričakujemo da bo deželna vlada vendarle izdala glavarstvom navodila, kako naj se vodi občinske volitve po novem zakonu.

+ Shod na Savi. Delavsko politično društvo na Savi pri Jesenicah priredilo je 5. marca shod na Hrušici pri Majčniku. Predsedoval je F. Čebulj. Govoril je g. župnik Skubic o pomenu občinskih volitev. Zavrnil je neumno in lažljivo pisarenje liberalnih listov brezvestno početje in gospodarstvo liberalcev. Treba je zato v občini pametnih mož, ki so zmožni pametno go-

spodariti. Volite take in S. L. S. bo z nami. Po župnikovem govoru vnela se je daljša debata o raznih koristnih in perečih vprašanjih kot o pošti in šoli na Hrušici in o nameravanem prepotrebem vodovodu.

+ Še enkrat: Odkrita beseda dr. Rybaču. Na našo notico »Odkrita beseda dr. Rybaču« odgovorila je »Edinost« po njeni navadi z dolgoveznim člankom, ki pa je tako pisan, da se ne ve, če bi rada sebe pokazala pošteno svojim čitateljem, ali pa bi rešila dr. Rybača neprijetne, težke naloge. Na dolgoveznosti »Edinosti« kratek odgovor. Dotična »Slovenčeva« notica pisana je bila v Trstu in sicer takoj po glasovanju v državnem zboru o laški univerzi, ko je »Edinost« prinašala članke z velikimi napisi: »Slovenska univerza pokopana« in v katerih člankih se je čitalo, da so jo pokopali slovenski klerikali. Tako pisarjenje »Edinosti« utrdilo je v ljudstvu prepričanje, da je dr. Šusteršič vsemu kriv. Res da je »Edinost«, ko je bila informirana po dr. Rybaču o položaju, prenehala s takimi napadi, a to je storila takrat, ko je bila naša tozadevna notica že v uredništvu »Slovenca«. S tem pa, da je »Edinost« molčala o klerikalnih grobokopih slovenske univerze, ni še dala zadoščenja našim poslancem in naši stranki in mi vemo, da je misel o »klerikalnih grobokopih« še ostala v tržaškem ljudstvu. Če pa je tudi politično društvo »Edinost« odobrilo postopanje poslance Rybača v poslednji fazi italijanskega vseučiliškega vprašanja, s tem še ni bilo dano zadoščenje za krivico, storjeno po glasilu političnega društva »Edinosti« dr. Šusteršiču. S tem pa, da »Edinost« jaha na tiskovnem škratu, ki je zakrivil, da je bilo tiskano v »Slovencu«: »je danes »Edinost« poročala«, mesto »je tržaška »Edinost« poročala«, le dokazuje, na kako šibkih nogah stoji. Zato za obstajamo pri naši trditvi, da je »Edinost« veliko krivico storila dr. Šusteršiču in zato vnovič pozivamo dr. Rybača, da mu da zadoščenje.

+ »Slovenska Matica« je imela včeraj svoj 47. občni zbor. Navzočih je bilo okoli 60 članov. »Hrvatsko Matice« sta zastopala tajnik gospod profesor Bazala in dr. Senoa, katera je društveni predsednik posebno toplo pozdravil. V imenu »Matice Hrvatske« je pozdravil zbor profesor Bazala, povdarjajoč skupno kulturno delo na pozitivnem temelju. Tajniško poročilo je podal gospod Milan Pugelj. Društvo ima pet častnih članov, 189 ustanovnikov in 3779 letnikov. Posameznosti o delovanju »Slovenske Matice« smo priobčili že med letom, zato ponavljanje teh podrobnosti tu opuščamo. K tajniškemu poročilu je pridral predsednik dr. Ilesič nekaj jako zanimivih opomb o slovenski beletristiki. »Slovenski Matice« je došlo nekaj prevodov, ki so bili pa vsi odklonjeni, deloma pa še bodo. Ti prevodi ne pridejo v poštev, ker je »Matica« prevajanje sama organizirala in sama določala, kaj je vredno, da se prevede iz svetovne književnosti. Od slovenskih pisateljev je »Matica« dobila letos rokopis, ki radi pisateljevih zahtev ni prišel v poštev in ji je ostal potem samo še en rokopis, ki je obsegal dve tiskani poli, a je bil od kritike soglasno odklonjen. Če je torej letos »Matica« zopet izdala »Pegama in Lambergarja« ni zapostavila novih izvirnih del, ker takih ni bilo. A »Matica« edina ne toži o tej katastrofi v slovenski beletristiki: toži »Mohorjeva Družba«, tožijo uredniki leposlovnih listov. Od julija do decembra ni izšla niti ena slovenska beletristična knjiga. Skrb za socialno in obrambno delo našo mladino zelo odvrača od beletrističnega pisateljavanja in ker ne more živeti, če bi delala samo za lepo knjigo. (Ali od »Matice« ne odvrača marsikoga še marsikaj drugega? Op. poroč.) Predsednik se je nato pritoževal na malem zanimanju, ki ga imajo člani do »Matice« dela, nakar je gospod Dragotin Hribar predlagal resolucijo, s katero se nalaga odboru, da predloži prihodnjemu občnemu zboru nova pravila. Blagajnik g. dr. Fr. Detela je poročal o računih »Slovenske Matice«: dohodki 23.566 K 36 v, izdatki 14.784 K 83 vin. Društveno premoženje: 120.191 K 34 v. »Matica« nima več deficita. Soglasno in z odobravanjem je bil sprejet predlog revizorja g. dež. knjigovodje Pogačnika, da se blagajniku da absolutorij. Za revizorje so bili izvoljeni gg.: vladniški učitelj Krulec, dež. knjigovodja Pogačnik in računski asistent Pavšič. Ob velikih ovacijah je bil na predlog g. profesorja Jos. Westra izvoljen za častnega člana »Slovenske Matice« velezašlužni g. profesor Peteršnik. V odbor »Slovenske Matice« so bili nato izvoljeni sledeči gg.: Peter vitez Grasselli; prof. Ferd. Sedl; dr. Fr. Kos; svetnik Andrej Senekovič; ravnatelj Ivan Šubic; sveinik dr. Fran Le-

la; ravnatelj dr. Lovro Požar; kanonik Ivan Sušnik; prof. Aleš Ušeničnik in pesnik Oton Zupančič namesto profesorja Jos. Westra.

+ **Istrski Lahi** imajo slabo vest, ker so njihova nasilja proti hrvaški večini v Istri taka, da je celo že vlada postala nanje pozorna. Delegat Grabmayr je zato Lahe v znani seji avstrijske delegacije, ko se je govorilo o razmerju z Italijo, opomnil, naj se nekoliko premagajo in pokažejo več pravičnosti do svojih hrvaških in slovenskih sodeželanov. Lahe je to spekle in njihovi istrski deželni odborniki so s hinavskim glavarjem dr. Rizijem na čelu sestavili izjavo, ki pa je tako polna laži in zavijanja, da najbržeje tudi vlade ne bodo premotili. Sicer pa hrvaški istrski poslanci nanjo v »Slavisches Tagblatt« odgovarjajo. Na Dunaju se zdaj nekaj kuha in Lahom je postalo nekoliko vroče. Mi smo že precej tega registrirali, kako laška ošabnost v Primorju raste, smo pa že takrat dvomili, če bo to dolgo držalo. Lahi se najbržeje zdaj zadosti ne zavedajo, da brez pravega kompromisa s Slovani ne bodo shajali.

+ **Shod na Catežu pri Veliki Loki.** Včeraj se je vršil dobro obiskan volivni shod na Catežu. Predsedoval je gospod Kotar. Poročal je dr. Lampe o deželnem zboru. Soglasno se je odobrila kandidatura župana Vehovca.

— **Grozna nesreča.** Te dni se je v javni pralnici v Trstu oglasila 28letna Viktorija Vidmar iz Rojana, brezposelna in v blagoslovljenem stanju, da jo sprejmo za delavko. Dne 4. t. m. pa je začela delati in šla na ploščato streho razobešat perilo. Pri tem pa je stopila na stekleno ploščo, ki služi za razsvetljenje notranjih prostorov in nad katero je nekdo pozabil zapreti železno rešeto. Steklo se je razbilo, revica pa je obvisela v plošči, ki jo je grozovito porazila, tako da je kmalu nato v bolnici vsled izgube krvi izdihnila.

— **O g. Milanu Žnidaršiču** niso resnične govorice, da bi bil pobegnil. Neverjetnost teh vesti smo že v »Slovenec« omenili. G. Milan Žnidaršič se je vrnil s potovanja v Matenjo vas.

— **Otročje truplo v spovednici.** Kakor smo poročali, so v kapelici Immaculatae v Gorici našli truplo novorojenčka. Policija se trudi, da bi dobila zločinsko mater. Doslej je bilo to brez uspeha. Po raznih okoliščinah soditi, zločinska mati pripada boljšim slojem. Že parkrat se je policiji zdelo, da je bila na sledu, a vedno nič. Občinstvo je nujno naproseno, naj vse tozadevne sumnje javi gorški policiji. — Obdukcija trupla otrokovega je pokazala, da je otrok prišel na svet živ, celo močan in krepak. Znakov sile pa ni opaziti na telesu. Najbrže je bil otrok takoj, ko je prišel na svet, zavil v krila, spravljen in zaprt v škatljo, pri čemur se je najbrže zadušil. Ta slučaj vzbuja po Gorici splošno senzacijo.

— **Nesreča ali zločin.** Danes zjutraj so v Vižmarjih pred podom Jakoba Kregar našli mrtvega 22letnega domačega mladeniča Ivana Baštolc. Znaki na glavi kažejo, da je bil udarjen; ali se je pobil sam, ko se je vozil s kolesom ali se je zgodil zločin, bo dognala preiskava. Pomilovanja je vredna njegova mati - vdova, ki je edinega sina pred kratkim oprostila od vojakov zato, da ji pomaga, a sedaj je mrtev.

— **Predavanja.** Včeraj je v Dravljah v »Kat. izobraž. društvu« predaval g. F. Legvart o živinoreji in o skrbi za hleve; v Št. Vidu pa je pri občnem zboru Kmetijskega društva predaval g. profesor Pengov o porabi elektrike v kmetijstvu.

— **Aprobirana šolska knjiga.** C. kr. ministrstvo za bogočastje in uk je odobrilo z dne 10. svečana 1911, št. 4065, slovensko učno knjigo »Kemija in mineralogija« za IV. razred gimnazij in realnih gimnazij, ki jo je spisal dr. Vladimir Herle, c. kr. profesor v Kranju.

— **Trdovratni samomorilec.** Vrat si je prerezal včeraj ob 7. uri zjutraj posestnik Janez Bonča v Sp. Pirničah št. 7. Ko mu je žena izpulila iz roke nož, je pograbil za vilice in se z njimi sunil v prsa. Prepeljali so ga v ljubljansko deželno bolnišnico in je upanje, da bo okreval, ker poškodbe niso nevarne. Zakaj je hotel izvršiti samoumor, ni znano.

— **Čast domači umetnosti.** Trdka M. Tušek, Ljubljana, Sv. Petra nasip izradila je za župno crkvo v Voloskom jako krasno umjetno izradjena okna iz katedralnog bojadisanog stakla. Preporučamo ovu domaću tvrdku. Njezini proizvodi mogu se mjeriti sa proizvodom svake njemačke tvrdke. U cijjenama je također gosp. Tušek umjeren. Izradjuje umjetno sa finim ukusom i računa sa stilom in ornamentikom crkve. — Uprava župne crkve Sv.

Ane, Volosko, dne 20. februarja 1911. S. Defar, župnik.

— **Umrli je v Clevelandu v Ameriki** Franc Žele, jako delaven slovenski organizator.

— **Vprašanje na c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani.** Ali je znano c. kr. okrajnemu glavarstvu, da se je vršil v Bizoviku dne 12. februarja pod imenom ustanovni občni zbor pevskega društva »Zvezda« politični shod, ki sta ga imela g. Adolf Ribnikar in Lauter?

Književnost.

• **Ant. Kržič: Osmero blagrov ali nauk o srečnem življenju.** Cena 2 K vezan izvod, 1 K 60 vin. broširan. Prodaja »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani. — Citateljem, ki si žele koristnega in hkrati zabavnega berila, toplo priporočamo imenovano knjigo. — O tej velevažni knjigi piše »Duhovni Pastir«: »V najimennitnejših slovstvenih delih vseh narodov odgovarjajo pesniki na vprašanje, kje se more dobiti prava sreča. Dante nas v svojem pesniškem umetstvu »Divina Commedia« pelje v pekel, vice in v nebesa, pa v teh skrivnostnih svetovih se odsvita le človeško življenje v svoji zmoti in spačenosti, v skesanosti in poboljšanju in npravnstveni popolnosti. In za tako popolnost naj se trudi človeštvo, da bo srečno. — Goethe se je koncu svojega »Fausta« povselp v nebesa, — rekel bi, — v katoliška nebesa; tu je iskal, ker ga svet ni osrečil, tudi sebi sreče, toda pogojev za tako srečo, izpreobrnjenja in pokore, ni poznal. Tudi Prešeren je spisal svoj »Krst pri Savici« v prepričanju,

»Da srečen je le ta, kdor z Bogomilo Up sreče onstran groba v prsih hrani.«

Nemirno hrepenenje naše duše po sreči, h kateri so hoteli imenovani pesniki pokazati pot, je iz Boga, je od Kristusa. On sam nam je pa na gori Osmero blagrov dal temeljna pravila krščanske npravnosti in popolnosti, ki vodita k sreči, k Bogu. Ta pravila npravnosti in popolnosti nam opisuje pisatelj Kržič v svoji knjigi, ne sicer v pesniški obliki, kakor prej navedeni pisatelji, pač pa v onem poljudnem, gladkem in prikupljivem jeziku, ki je lasten vsem Kržičevim spisom in ki je pripomogel njegovim slovstvenim delom do tolikega uspeha. — Pravila npravnosti in popolnosti so obsežna v osmerih Gospodovih blagih. Pri vsakem blagru našteva pisatelj tudi to, kar je blagru nasproti, različne strasti, različne rane človeške družbe, a ne našteva jih samo, temuč daje zanje tudi uspešnega leka. Pri tem se ozira zlasti na razne sedanje razmere človeške družbe, kaže na mnoge slučaje, v katerih svet misli najti srečo, pa jo le zapravi. — Ze povodom prve izdaje (leta 1887.) je kritika poudarjala, da se je delo pisatelju izredno posrečilo. Kako krasna so poglavja o sreči nedolžnosti, o neizkaljenem miru, ki ga uživa bogoljubljen kristjan, o sreči, ki jo dosežemo z vdanostjo v voljo božjo! Kako poučne so zopet razprave o delu, o strasteh sploh, o temperamentih itd.

Po svoji vsebini je prof. Kržičeva knjiga »Osmero blagrov« zanesljiv kašipot k sreči, po svoji obliki — po lepem jeziku in zanimivi izpeljavi — pa tako prikupno delo, da bo našlo toliko prijateljev, kolikor čitateljev. — Duhovnik, ki se trudi za razširjanje te knjige, pripomore do prave sreče posameznikom, kakor tudi družinam in ljudstvu sploh.

• **Dr. E. Volčič.** »Nekateri slovenski pravniški izrazi.« Ponatis iz »Slovenskega Pravnika«. Cena 40 vin. — Navedeni strokovnjak v ti razpravi spretno zavrača nekatere napačne termine, na primer obravnava, ugovor itd. ter priporoča prave, na primer razprava, vgovor itd., to pa posebno radi uporabe strokovnih izrazov v novem prevodu občnega državlanskega zakonika, ki ima iziti v tem letu in pa zaradi enotne pravniške terminologije na slovanskem jugu. Razprava je jako zanimiva, kakor je lahko misliti o uredniku treh obširnih zbornikov: Civilnopravdni zakoni, Zemljiškoknjižni zakoni in Zakoni o nespornem sodstvu. Knjižica se dobiva po knjigarnah tudi v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Glasba.

• **Za praznik sv. Jožefa priporočamo cerkvenim pevskim zborom:** Pogačnik Ivan, Missa in hon. S. Josephi za četverglasni mešani zbor in orglje. Partitura 1 K 60 vin., glasovi po 40 vin. Ta maša je bila, ko je izšla, od priznanega kritika prav laskavo ocenjena in priporočena vsem našim cerkvenim pevskim zborom. Ker je zložena v čast sv. Jožefa in bomo praznik

tega svetnika kmalu obhajali, priporočamo še posebej to lepo, prav lahko in vseskozi dostojno skladbo.

Dr. Anton Chlondovski, Sancte Joseph Invocatio za soli, mešan zbor in orglje. Partitura 60 vin., glasovi po 10 vin. Zelo lep vložek po recitiranem ofertoriju, ne samo za praznik sv. Jožefa, ampak tudi za praznik drugih svetnikov in svetnic, če se namesto sancte Joseph podloži ime svetnika ali svetnice, katerega god se obhaja. — V tem slučaju naj se pri svetnicah popravi stavek »protector noster« na »protetrix nostras«. — Obe skladbi je dobiti v »Katoliški Bukvarni« v Ljubljani.

Ljubljanske novice.

Ij **S. I. delavskega tečaja.** Prvi se je pripeljal na tečaj v soboto popoldne udeleženec tečaja Zajec iz Skal na Štajerskem. Včeraj so prihajali udeleženci celi dan v Ljubljano. Dopoldne že so bili v Ljubljani udeleženci s Koroškega, Primorskega in seveda tudi s Kranjskega. Po shodu Slovenskega katoliškega delavskega društva so si udeleženci in udeleženke še pred kosilom ogledali notranji del Ljubljane, dela pri Gruberjevem prekopu. Kosilo je bilo skupno v Ljudski kuhinji in so bili udeleženci in udeleženke zelo prijazno postreženi. Po kosilu so si udeleženci in udeleženke pod vodstvom državnega poslanca Gostinčarja ogledali ostalo Ljubljano. Nato so se podali v Rokodelski dom, kjer je bil njim na čast prirejen pozdravni večer. Večer je otvoril izvrstno izvežbani pevski zbor Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov, ki je bil burno aklamiran. Načelnik J. S. Z., dež. odbornik dr. Iv. Zajec, je v vznesenem govoru pozdravil udeležence I. delavskega tečaja. J. S. Z. je organizacija, ki se je v kratkem času svojega obstoja že vdomačila po celi Sloveniji in tudi že v Dalmaciji. Želi tečaju obilno uspeha. (Burno pritrdjevanje in ploskanje. — Govorniku čestitajo.) Po krasnem govoru načelnika J. S. Z., dež. odbornika dr. Ivana Zajca, so pa dobro predstavljali dr. Krekovo igro »Tri sestre« igralci in igralke K. s. izobraž. društva Selo—Moste. Veliko igralno rutino je zopet pokazala Anica, izboren tip samice, ki končno le dobi moža, ko sta se pred njo že omožili njeni sestri. Majda, preprosta delavka, bi lahko, seveda izšolan, nastopila po sodbi strokovnjakov na vsakem odru. Tudi ostale igralke so vestno storile svojo dolžnost. Med moškimi igralci je prav dobro igral Orel, slab je pa bil organist, ker ni znal vloge. — Občinstvo je bilo s prednašanjem zadovoljno in je zelo ploskalo priljubljenim igralkam in igralcem K. s. izobraž. društva Selo—Moste. — Danes dopoldne se je pričela šola: I. delavski tečaj, potrebna stvar. Naša slovenska krščanska socialna delavska organizacija je tako stopila v krog tistih delavskih organizacij mogočnih narodov, katerih delavske organizacije so samoobsebi umljivo močnejše, kakor naše, ki prirejajo večtedenske delavske tečaje. Nam ne gre zdaj že zato, da izobrazujemo delavske tajnike, to pride, ko se J. S. Z. še bolj okrepi in še bolj razširi, kakor se je že. Gre marveč zato, da dobimo spretno agitatorje in agitatorice, odbornike in odbornice naših delavskih organizacij, ki bodo širili in širile idejo moderne Jugoslovanske Strok. Zveze med Jugoslovani. S tega stališča naj se po dobrohotnosti deželnega odbora vojvodine Kranjske po J. S. Z. prirejajo I. delavski tečaj presoja. Danes zjutraj je bila v kapelici Alojzevišča sveta maša za udeležence. Takoj po sv. maši je pa ob 8. uri 10 minut obovnil posl. dr. Janez Krek šolo. Pozdravil je udeležence in udeleženke v imenu S. K. S. Z. in naglašal, da se bo naša dežela vedno bolj industrializirala. Za to moramo že zdaj gledati na to, da se bolj ojačimo in izpopolnimo našo delavsko organizacijo. Tečaj nima namena, da izurja rekrute, marveč če ne častnikov, pa vsaj podčastnike. Po tem kratkem uvodu je takoj pričel s svojim predmetom: Delavstvo in velika industrija.

Ij **Včerajšnji shod »Slovenskega katoliškega delavskega društva«** je bil včeraj v »Ljudskem Domu« prav dobro obiskan. Poročala sta državni poslanec Jožef Gostinčar in profesor Dermastia. Prisrčno in navdušeno so bili pozdravljeni na shodu navzoči udeleženci in udeleženke I. delavskega tečaja osebno zastopniki in zastopnice obmejnih Slovencev. Poslanec Gostinčar je poljudno poročal o delavskem občinskem programu. Profesor Dermastia je govoril z ozirom na ljubljanske občinske volitve. Govora pričočimo. V imenu krščansko - socialnih železničarjev je po-

zdravil zbor tovariš Koleča. Društveni predsednik je pozval zborovalce, naj pristopajo S. K. S. Z. kakor tudi polnoletni delavci »Slovenskemu katoliškemu delavskemu društvu«. S. K. S. Z. je uvedla ob torkih in ob petkih v tajništvu S. K. S. Z. pravovarstvene večere, pri katerih sodelujejo gg.: dr. Lovro Pogačnik, Anton Svetek in dr. Ferd. Tomažič. Ob torkih in petkih dobi vsak član S. K. S. Z. brez plačeno pojasnila v vsaki pravni stvari. Kdor ima kako sodnijsko, bodisi kazensko ali civilno zadevo, nadalje če ima opravka s politično oblastjo, če ne dobiš po bolniški ali nezgodni zavarovalnici, kar ti gre, pridri v torek ali v petek med 7. in 8. uro zvečer v tajništvo S. K. S. Z. »Ljudski Dom«, 1. nadstropje. Ob petkih dobe od 7. do 8. ure tudi v tajništvu S. K. S. Z. njeni člani in članice vsako pojasnilo v vseh davčnih zadevah: torej pridobinski, dohodninski, užiteninski, hišni, zemljišni in kakor se že nazivajo vsi darovi davčne oblasti. Ob petkih dobi tudi vsak član vsa pojasnila glede na carinske zadeve. Zeleti je, da se tega člani in članice S. K. S. Z. pridno poslužujejo. Nadalje pa namest rava S. K. S. Z. uvesti tudi večere, ob katerih dobe člani pojasnila v vseh stvareh, ki se tičejo železniških tarifov. Z uvedbo pravnih večerov je uvedla S. K. S. Z. nekaj, kar je bilo že dolgo potrebno. Vsak naš somišljenik in vsaka naša somišljenica naj s to novo potrebno uvedbo seznanijo vse naše ljudi.

Ij **Urniki I. delavskega tečaja.** Opozarjamo, da je danes zvečer od 8. do 10. ure diskusija v »Ljudskem Domu«. Pristop ni dovoljen samo udeležencem tečaja, marveč vsem našim somišljenikom in somišljenicam. Jutri, torek 7. marca, se vrši I. delavski tečaj takole: Dopoldne: Od 8. do 9. ure: Dr. Franc Derganc: Socialna higijena. Od 9. do 11. ure poslanec Josip Gostinčar: Socialno zavarovanje. Od 11. do 12. ure deželni odbornik dr. Evgen Lampe: Osnovni temelji delavskega združevanja. Popoldne: Od 2. do 3. ure: Stolni vikar Luka Smolnikar: Delavec v društvu. Od 3. do 5. ure: Ogled Katoliške tiskarne. Od 5. do 6. ure: Dr. Ferdinand Tomažič: Bolniško in nezgodno zavarovanje. Zvečer: Ob pol osmi uri v »Ljudskem Domu« predavanje »Slov. kršč. soc. zveze. Predava urednik Izidor Cankar.

Ij **Vse obsodbe vredno.** Pod tem naslovom se je v »Jutru« brala naslednja notica: Vse obsodbe vredno. Včeraj je zadela na ljubljanskem trgu kap v pokojenega železničarja Andreja Zajca. Nekateri ljudje so šli hitro v šentklavško cerkev po duhovnika, da bi dejal nesrečno za poslednje olje. Tam je bilo več kanonikov, ki so se pa vsi izgovarjali, da ni slučajno nobenega kaplana tam. Tako torej, kanonik je previsok gospod, da bi se ukvarjal s takimi rečmi, ki so samo za kaplane! Končno je prišel nek duhovnik, ali Zajc je bil že mrtev. — Resnici na ljubo izjavljamo naslednje: Ni res, da je bilo več kanonikov takrat v cerkvi, res pa je, da je edini kanonik in stolni župnik, oblečen za sveto mašo stal v žagradu ter hotel ravnokar pristopiti k oltarju, po prejetem sporočilu pa, da ni nobenega kaplana doma, takoj odložil mašniško obleko ter hitel na lice mesta, kjer je nesrečnežu podelil sveto odvežo in zakrament svetega poslednjega olja, ker ni bil popolnoma prepričan o njegovi smrti. To je resnica, poročilo »Jutrovo« pa vse obsodbe vredno.

Ij **Za smeh in kratek čas.** Včeraj dopoldne je bil liberalen shod pri »Kroni« v Gradišcu, na katerem je bilo kakih 30 liberalcev. Otvoril je shod Ribnikar, ki je povdarjal, da so Ljubljancani zdaj na tem, da pokažejo hvalenost liberalni stranki, ki je toliko koristnega (!) storila za Ljubljano. Ljubljancani so lahko ponosni na lepo stavbo, namreč Ljubljano, ki jo je zgradila liberalna stranka. To lepo stavbo je treba samo še izpopolniti, pa bo Ljubljana najlepše mesto. Po teh duhovitih besedah je začel govoriti dr. Tavčar, ki se je obregnil ob dr. Zajca in Štefeta. Na shodu v Ljudskem domu je, kakor trdi dr. Tavčar, kazal Štefe fotografijo, na kateri je naslikan Hribar s hčerko Hribarjevega sina Tatjana in gospodično, ki je nadzorovala to hčerko. Ta revica si težko kruh služi. Vsakdo namreč ve, kdor pozna Hribarja, da je pri njem res težko služiti kruh. To je Tavčar resnično povedal, pojasniti je pa menda pozabil, ali se morda gđna Tatjana uči od tipkarice banke »Slavije« tipkanja. Bilo bi bolje, da bi Tavčar o Hribarju molčal, ker je s tem izzval odgovor, ki bo za Hribarjeve oboževalce jako zanimiv. Nato se je dr. Tavčar spraval na dr. Zajca. Dr. Zajc je trdil, da je zasledoval liberalne shode, a nikjer ni čul, da bi liberalci razvili svoj program

glede občinskega gospodarstva. Program liberalcev pa je program zdrave pameti. (Oho!) Liberalci bodo storili vedno to, kar zahteva od njih praktična pamet. (To so pokazali pri »Glavni« posojilnici.) Nato se je Tavčar obregnil tudi v zadnji pastirski list ljubljanskega škofa, češ, da je škof postal kolporter slovenskih klerikalnih listov. Obregnil se je tudi v bolnega dr. Žitnika, kar je jako kavalirsko. O delovanju liberalne stranke v bodočem občinskem svetu je povedal, da se mora zgraditi vse tisto, kar se ni začelo in kar še ni izvršeno. Glavno pa je, da se razmerje med Ljubljano in deželnim zastopstvom korenito izpremeni. (Tako je — zato je pa treba, da pridejo v občinski zastop možje, do katerih bo imelo deželno zastopstvo res pravo zaupanje.) Končno je omenil govornik, da bo vedno pravil, kričal, trobil in trobental, da se naj omenjeno razmerje spremeni. Če pa dr. Zajca zaraditega trobentanja ušesa bole, je to znamenje, da stvar koristi Ljubljani. S. L. S. ne zna ceniti vrednost denarja; kar igra se z milijoni. Klerikalci hočejo vse reformirati, dočim so prej liberalci obrnili vsak vinar dva ali trikrat, predno so ga izdali. (!) Dr. Zajcu je tudi vse za nič, kar je v Ljubljani: vodovod, plin, elektrika itd. Ali naj se sedaj vse novo napravi in staro opusti? Kakor kaže, bodo hoteli klerikalci vse novo napraviti, ako pridejo v občinski svet. Zato pa naj ostanejo Ljubljanci v liberalni stranki ter naj bodo prepričani, da bodo rešili veliko denarja (kot pri »Glavni«!) in tudi belo Ljubljano. — Nato je še Korene nekoliko postokal, nakar se je ta »sijajni« shod končal. — V gostilno k »Amerikancu« se je včeraj potrudil na »shod« dr. Triller. Udeležencev je bilo do 60, med temi nekaj nevolivcev, nekaj naših, nekaj pa okoličanov, ki navadno tja zahajajo. Shod se je začel ob 10 uri 20 min., končal pa ob 11. uri 15 min. Predsedoval je shodu uradnik mestne zastavljavnice. Dr. Triller je gonil staro pesem, da bi »klerikalci« radi izpraznili popolnoma mestne blagajne, — povedati pa se ni hotel resnično: kako suho je zapustila pri deželi za seboj propadla liberalna večina in kako so liberalci praznili blagajne »Glavne« posojilnice. Dr. Triller se je kot advokat bavil s »Slovenčevimi« pravicami, zaletaval se tudi v Štefeta in se pritoževal, da so liberalci na svoje osebnosti dobili v Ljudskem domu krepak odgovor. Hribar naj se dr. Trillerju zahvali, če bo sedaj z ozirom na Trillerjeve osebnosti odgovor — še krepkejši. Ošabnost izvestne gospe se mora primerno karirati. Dr. Triller je postavil krono svojim napadom s tem, da je o S. L. S. rekel, da ta stranka ni vredna, da bi se nanjo pljunilo. Na to žalitev bo dobil odgovor v dež. zboru od poslancev S. L. S., ki so poklicani v to, da branijo čast svoje stranke! Dr. Triller naj se na obračun le pripravi! Če bi vprašal dr. Triller liberalne združnice »Glavne posojilnice«, bi mu nekaj drugega povedali pa pristavili, da jim s takimi surovostmi ni prav nič pomagano. Govoril je na tem shodu tudi bivši paznik prisilne delavnice Ljubič, ki je govoril neresnico, da je bil radi »Jutra« odpušen. Res pa je, da so tega možakarja naši somišljeniki dvakrat izprosili, da ni bil odpušen, da pa pri ponovnih nerednostih njegovega odpusta ni bilo mogoče preprečiti, je samoobsebi umevno. Ta možakar je bil pri včerajšnjem nastopu tako resen, da je pravil, da imajo sluge mestnega magistrata bolje kot pa pazniki prisilne delavnice. Menda je mislil ta mož na Zanca. Nato je pekovski mojster Molé imel pet minut trajajoč govor, s katerim je napadal »klerikalce«. — Še manjši je bil včeraj liberalni shod pri Raku na Trnovskem pristanu. Navzočih je bilo 39 oseb. Ko je vstopil Verčič, so ga nahnuli: »Zakaj jih nisi več pripeljal?« Verčič: »Ja, če bi jim dal za pet štefanov šnopsa, bi že prišli.« Ves »shod« je trajal dobre pol ure ter so liberalne modrosti z obljubami in grozotami o »klerikalcih« razsipavali dr. Novak, inženir Endlicher, neki delavec Bizjak in uslužbenec tob. tovarne Smole, ki je svojo pamet posebno pokazal s svojimi zaslugami pri razpustu veteranskega društva. Posebno se je na tem shodu »postavil« užitninski uslužbenec Rebolj, ki je farbal »zborovalce«, da »klerikalci« od užitninskih uslužbencev ne bodo dobili nobenega glasu češ, »da ne bodo trobili v Lampetov rog«, v isti sapi pa je ne-

kemu svojemu kolegu klical »fej«, češ, da je postal »zagrizen klerikalec«. — Hudo žalosten je bil včeraj profesor Reisner. Zakaj? Ves dogodek se je vršil takole: Včeraj popoldne so sklicali liberalci shod pri Dolinškovi mamini Mesarski cesti. Predsedoval mu je instalater Babnik. Udeležilo se ga je pa kakih 60 »volivcev«. Prvi je govoril prof. Reisner, ki je povedal, da se je silno razveselil, ko je zagledal »polno sobo« zborovalcev, obenem pa se je zelo razžalostil, ko je videl med njimi tudi poročevalca »Slovenca«, ki nikdar ne poroča o tem, kar se je res godilo. (Klici: Ven z njim!) Zato je apeliral na »Slovenčevega« poročevalca ter na njegovo moško čast, naj poroča resnico. (Mi jo vedno!) Po njegovih besedah je cestni zakon velikanska nesreča za Ljubljano, kajti vsaka cesta pelje iz Ljubljane, v Ljubljano pa nobena. (!) Tako n. pr. vodi cesta iz Višnje gore v Novo mesto, iz Zaloga v Celje, iz Kamnika na kamniške planine, iz Šiške v škofove zavode, tudi okoli Ljubljane pelje cesta, a v Ljubljano nobena. In tako je šlo naprej. Prof. Reisner se je moral seve obregniti tudi v okoličanske kmete, o katerih je dejal: Sedaj pa imajo volivno pravico številni okoličanski kmetje, ki ne puste v Ljubljani nič in še kruh prinesejo s seboj, kadar gredo jest v gostilno kako župo. (Ali je res, gg. trgovci?) Za Reisnerjem je govoril »Narodov« urednik R. Pustoslavšek, ki je povedal večinoma to, kar je v »Narodu« že napisal. Najnovejšje je to, da so poloma »Glavne posojilnice« krivi v prvi vrsti klerikalci s svojo agrarno politiko. S takimi modrijani se res ni treba mnogo baviti. Ti liberalni shodi in to napenjanje liberalcev so nam za smeh in kratak čas, maloštevilnim navzočim pa za veliko žalost.

Ij Argentinsko meso v Ljubljani. Včeraj je došla v Ljubljano druga pošiljatev argentinskega mesa ter se bo otaljeno prodajalo bržkone že prihodnji četrtek. Prodajali ga bodo mesarji: Anton Slova, Terezija Kunej in Katarina Žan na stojnicah poleg Mahrove hiše, kakor tudi Franc Anžič na Starem trgu št. 13, Julij Klemenc v Šolskem drevoredu št. 2, Anton Lovše na Tržaški cesti št. 2 in Anton Putrich na Starem trgu št. 21. Cene argentinskemu mesu bodo iste kot pri prvi pošiljavi, namreč zadnje meso 1 K 40 v, sprednje pa 1 K 20 v. Kdaj se bo začelo prodajati, se bo še javno naznanilo.

Ij Jubilej Antona Verovška. Za 25-letnico dela na polju domače gledališke umetnosti, so Antonu Verovšku napravili hudo konkurenco. V predvečer so napravili benefice subretki, včeraj popoldne gledališko predstavo in na večer njegovega jubileja koncert »Slov. Filharmonije« na korist njenega penzijskega fonda. Tako drugod, kjer so večji, ne postopajo ob jubileju mož, na katerih je slonel in še sloni razvoj gledališke umetnosti. Tudi se taki jubileji ne praznujejo koncem sezone in kdor je zakrivil, da je jubilej Antona Verovška se moral umakniti na konec sezone, kjer v lepem popoldnevu vse hiti iz mesta, je pokazal malo čuta in malo srca. Tembolj pa je včeraj pokazalo občinstvo da čuti za Antona Verovška. Kljub najlepšemu dnevu in kljub vsej vse obsodbe vredni konkurenci, je včeraj zvečer bilo gledališče natlačeno do zadnjega kotička. To je lepo zadoščenje Antonu Verovšku. Občinstvo je jubilanta sprejelo z burnimi aplavzi, obsulo ga z venci, osobje slovenske drame pa mu je čestitalo ob odprti sceni. Igro »Pri belem konjčku« je oživljal jubilant, najboljši od ostalega osobja pa je bil inteligentni g. Skrbinek, ki je starega filologa igral fino premišljeno. Ves večer je gledališče odmevalo kliče: Živio Verovšek! Da: Živio Verovšek! Ostani zvest slovenski domači dramatični umetnosti, da jo povzdignemo in ji razvijemo lepšo, sigurnejšo bodočnost.

Ij Umrli sta umirovljeni železniški strojevodja g. Jožef Oroszy, stanujoč v Rožni dolini in gdč. Terezina Andolšek, stanujoča v Križevniški ulici št. 4.

Ij Sinček Veharja iz Rožne doline se počuti v bolnici bolje ter je vedno večje upanje, da bo okreval.

Ij Cepljenje koz. Z ozirom na slučaj koz v predilnici, se bo pričnši s torkom, 7. t. m. vršilo vsak delavnik v veliki dvorani »Mestnega Doma« brezplačno cepljenje in sicer od 8. do 9. ure zjutraj za ženske in otroke, od 3. do 4. ure popoldne pa za moške. K cepljenju

se vabijo vsi oni otroci in odrasli, ki še niso cepljeni ali so brezuspešno cepljeni, dalje oni, pri katerih je od zadnjega cepljenja preteklo že več kakor 7 let.

Ij Ljudsko štetje. Po novem ljudskem štetju imajo ljubljanske župnije: stolna 3445, šentjakobska 5677, šentpeterska 13.413, trnovska 6014 in frančiškanska 10.112 duš. Napredovale so vse druge, najmočnejše šentpeterska; nazadovala je le stolna.

Ij Umrli so v Ljubljani: Barbara Appe, zasebnica, 53 let; Josip Štrukelj, delavčev sin, 1 leto; Ivana Hren, hči čevljarkega pomočnika, 1 in pol leta; Ivan Lavrenčič, hišnik, 58 let; Luka Gradišar, posestnik, 61 let; Vincencij Genussi, delavec, 78 let; Terezija Knific, delavka, 62 let; Marija Bogataj, zasebnica, 77 let.

Ij Na cesti onemogla. Poroča se nam, da dotična ženska, ki je dne 26. minulega meseca obležala na Poljanskem nasipu in pozneje v bolnišnici umrla, ni identična z 50letno Uršulo Berlon iz Bohinjske Bistrice.

! Ako še niste, pošljite naročnino! !

ŽELEZNICA OB LEDENEM MORJU. Ruski ministrski svet je sklenil, da vse stori, za zgradbo železnice ob obrežju Ledenege morja zahodno od »Nove zemlje« do Oba.

Telefonska in brzojavna poročila.

VELIKI KATOLIŠKI SHOD ZOPER LOS VON ROM.

Dunaj, 6. marca. Včeraj se je tu vršil od katoliške ljudske zveze sklicani katoliški shod, katerega se je udeležilo na tisoče ljudstva. Shod je imel namen zavzeti odločno stališče zoper hujskovalno delovanje protestantovskih pastorjev v Avstriji in obsoditi protiverško in protiavstrijsko Los von Rom gibanje. Govorila sta župan dr. Neumayer in nadškof - koadjutor dr. Nagl. Nato se je predlagala resolucija: Mnogo tisoč katoliških mož, zbranih na katoliškem zborovanju na Dunaju, najodločneje obsoja malopridno Los von Rom agitacijo in vidi v njej največjo nevarnost za verski mir v deželi in za blagor države ter pozivlja vse ljudstvo, da se postavi za katoličanstvo in za avstrijsko misel in zavrne ničvredne agitatorje - hujškače Los von Roma. Resolucija se je z nepopisnim navdušenjem soglasno sprejela. — Liberalci in Vsenemci se penijo jeze.

NOVI BRAMBENI ZAKON.

Dunaj, 6. marca. V tukajšnjih političnih krogih se trdi, da bo vlada novi brambeni zakon, ki vsebuje zlasti 2-letno vojaško prezenčno službo in reformo vojaškega kazenskega reda, že po Veliki Noči tako avstrijskemu kakor ogrskemu parlamentu predložila. Vlada želi, da bi oba parlamenta zakon obenem rešila, da bi bil še pred velikimi počitnicami gotov. Zdaj se izdeluje obširno motivno poročilo.

ALPSKA AGRARNA BANKA.

Dunaj, 6. marca. Tukaj se namestila na iniciativo krščansko-socialnih poslancev ustanoviti alpska agrarna banka, ki naj bi bila centrala združništva alpskih dežel, pospeševala povzdigo kmetijstva v industrialnem in komercialnem oziru ter izrabljanje alpskih vodnih sil kakor tudi razdolžnje kmetijskega stanu.

DELAVSKA POSTAVODAJA.

Dunaj, 6. marca. Trgovinsko ministrstvo je izdelalo zakon glede ureditve delavskih razmer in delovne pogodbe tistih delavcev, čevljarke in krojaške obrti, ki delajo po naročilu za velike podjetnike na domu. Zakon predlaga paritetično sestavljene komisije, ki naj odločajo o delavskih mezdah in delovnih razmerah.

SKUPNA MINISTRSKA KONFERENCA.

Budimpešta, 6. marca. Tukaj se je vršila konferenca skupnih ministrov v zadevi novega brambnega zakona.

ŠKOF MARSCHALL OBOLEL.

Dunaj, 6. marca. Škof Marshall je nenadoma precej opasno obolel.

NESREČA NA ŽELEZNIŠKI PROGI MED PRESERJEM IN BREZOVICO.

Brezovica, 6. marca. Danes dopoldne, ko je peljal tovarni vlak št. 987

proti Trstu, je železniški čuvaj pozabil, da ima priti tudi brzovlak iz Trsta in je odprl pregrado. Neki kmetovalec iz ondotnega kraja je šel z upreženim vozom čez progo, v hipu pa pridrdra brzovlak iz Trsta in povzi obo vola. Vola sta bila takoj mrtva. Sreča je bila za kmeta, da ni bil tudi on na vozu, sicer bi bil tudi on gotovo mrtev. Vola sta bila vredna 1400 K.

ZOPET VELIKA AVTOMOBILSKA NESREČA V TRSTU.

Trst, 6. marca. V nedeljo zvečer se je zaletel avtomobil gospoda Dreherja, pivovarnarja, v zid lastne tovarne, ko se je vračal v garažo. Pri tem se je šofer Ivan Kobal, doma iz Planine na Kranjskem, star 28 let, oženjen, oče treh otrok, tako pobil, da je kmalu nato v bolnišnici izdihnil. Njegov pomagač Jožef Scapecia je bil opasno ranjen.

UBOGA ZJEDINJENA ITALIJA!

Pariz, 6. marca. Zdaj se za gotovo javlja, da tudi predsednik francoske republike Fallières letos Rima ne obišče in je Kvirinal o tem že obveščen.

VELIK POŽAR.

Minneapolis, 6. marca. Tu je velik požar uničil trgovski del mesta in napravil nad en milijon dolarjev škode.

LAKOTA NA KITAJSKEM.

Šangaj, 6. marca. V nekaterih provincijah kitajske države vlada grozna lakota. Državna pomoč ne zadostuje. Ljudstvo se izseljuje na jug. Več tisoč se jih je pojavilo že pred Šangajem.

NESREČNE ŽENSKÉ HLAČE.

Dunaj, 6. marca. Tukaj se je včeraj prvič pojavila na cesti ženska, modistovska uslužbenka, v hlačah. Sledilo ji je na stotine radovednežev in zlasti elegantni gospodje so se začeli iz ženske norčevati ter jo obsipati s takimi opazkami, da je morala zbežati v neko prodajalnico za rože. Od tu je morala poklicati avtomobil, da se je v njem domov odpeljala.

Budimpešta, 6. marca. Tudi tu sta se včeraj dve modistovski uslužbenki na Andrassyjevi cesti pokazali v hlačah. Nabralo se je na stotine ljudstva, ki je burno protestiralo proti tej nesposobnosti in ženski zmerjalo. Morala sta zbežati v neko vežo, toda ljudje so hoteli za njima, da ni portir zaprl vrat in ženski obvaroval dejanskega napada. Nekateri so klicali, naj se nesramnicama obleka s telesa strga.

Poslano.

Z ozirom na notico v »Jutru« z dne 4. t. m.: »Kaplana Fröhlich za-konska šala« primorana sva resnici na ljubo stvar pojasniti, kakršna je bila. — Ne v nedeljo po veselici, marveč ponedeljek, dne 27. svečana t. l. zvečer bil je kaplan gospod Fröhlich v moji, Franc Hrastarjevi gostilni v Šmihelu. Sedel je v boljši gostilniški sobi, ne pa v spalnici, kjer se ne nahaja nikaka postelja, v družbi moje soproge in se razgovarjal z njo resne in šaljive stvari. — Res sem skozi okno od zunaj pogledoval v dotično sobo in tudi slučajno mimogredoči sosed Franc Burger je z mano vred videl skozi okno, da sta sedela kaplan gosp. Fröhlich in moja žena vsak na svojem stolu ter da se ni ničesar godilo, kar ne bi smela vsaka dostojna družba videti. To dejstvo potrjujem tudi jaz, Franc Burger, s svojim lastnoročnim podpisom. — Slednjič izjavljava še oba, da je vse, kar se je o tej stvari pisalo v listu »Jutro«, izmišljeno in škodoželjna laž.

Šmihel pri Novem mestu, dne 5. marca 1911.

Franc Hrastar Franc Burger.

Ime:
R. Miklauc
Ljubljana
592
bodi vsakemu znano
pri nakupu blaga
za obleko in perilo.



H. SUTTNER
Ljubljana Mestni trg

ur. prva največja domača
exportna tvrdka ur, zlatnine
in srebrnine. Lastna tovarna ur v Švici.

Tovarniška - var-
stvena znamka: „IKO“

